

American Renaissance

Krátká reportáž příznivce Generace identity z letošní konference American Renaissance

Rozhodnutí navštívit letošní konferenci amerického probělošského think tanku **American Renaissance** (dále jen AmRen) byla velice spontánní záležitost, na cestu do Ameriky jsem však už nějakou dobu pomýšlel. Jsem člověk, který má cestování velice rád, ale kromě poznávání cizích kultur je při tom pro mě nejcennější upevňování vlastní identity, resp. vždy znovu si uvědomím, proč mám rád svou zem, jak výjimečná je a skvělá.

Na rozdíl od ostatních, poznávacích cest, by se tudíž má letošní cesta do USA dala charakterizovat i jako jistý návrat ke kořenům. Kromě samotné konference jsem totiž navštívil i úžasnou komunitu Čechoameričanů v lowě, kde dodnes žijí mí vzdálení příbuzní, udržující vzpomínku na svůj český původ, mimo jiné i výukou češtiny na místní faře. Přišlo mi zajímavé, že místní lidé žijí své češství silněji než u nás v České republice (což se dá pochopit historickým vývojem: Amerika vždy byla o rozličných společenstvích přistěhovalců). Uchovávaní jejich české identity mě fascinovalo už před odjezdem, a tak když jsem svou cestu do USA plánoval, snažil jsem se ji spojit i s návštěvou konference AmRen. Činnost tohoto think tanku a především vystupování jeho přední osobnosti Jareda Taylora mi je už delší dobu více než blízké. A poté co jsem se s **Jaredem Taylorem** setkal, pro mě slovní spojení *Call of Duty* (volání povinnosti) není už jen (video) herním titulem...

Po několika dnech otravného cestování autobusem (už chápu, proč Američani létají letadly a jezdí vlastními auty mnohem víc než my) jsem dorazil do jižanského města Nashville ve státě Tennessee. Po náležitém odpočinku jsem se vydal na místo konání konference, do nádherného přírodního parku Montgomery Bell pár kilometrů za městem.

Konferenční budova a hotel stojí na břehu umělého jezírka a v jarním slunci bylo celé to prostředí samo o sobě balzámem na duši. Tou nejlepší věcí však byl pocit být najednou „mezi svými“. Hned po ubytování jsem se mohl zapojit do diskusí s ostatními účastníky. Všichni s údivem sledovali mou jmenovku a divili se, jak se tam někdo z takové dálky mohl ocitnout? Mnoho času jsem samo sebou strávil vysvětlováním rozdílů mezi USA a Evropou, potažmo ČR. Jako Evropan jsem tam byl „raritou“, ne však jedinou. Mezi účastníky byla rovněž jedna dívka

z Polska a několik Američanů žijících v Maďarsku, jmenovitě třeba Greg Johnson a John Morgan.

Mezi účastníky převládali muži, ale překvapivě přijelo i dost žen, a to i mladých. Potkal jsem i japonského novináře a mladého Američana íránského původu, kteří by se svými názory mohli oba zařadit mezi nejhorlivější bělošské nacionalisty. Druhý mi sám řekl, že miluje Ameriku a bělochy za to, že mu umožnili využívat jejich svobod a životní úrovně a nechce, aby se přílivem (nejen) jeho krajanů Amerika změnila. Nad tímto paradoxem poznání, že radikální multikulturalismus škodí i imigrantům samotným, jsem se musel pousmát. Kdo tu je vlastně ten, kdo nenávidí nebílé, jak nám je podsouváno ze všech stran?

Za největší překvapení celé konference považuji právě zjištění, že nejvíce odmítavě se vůči současnému stavu Západu nevyjadřovali ti „nenávistní bílí muži“, ale ženy a potomek imigrantů z Blízkého Východu, protože jsou přesvědčeni, že establishmentem byli oklamáni. Zamysleme se nad tím....

Konference začala v pátek seznamovacím večerem s úvodním slovem Jareda Taylora. A večer to byl opravdu družný, takže jsem hladce navázal několik „transatlantických přátelství“. Zejména s chlapíkem jménem Kyle Rogers, který na svém kanále **Renaissance Horizon** připravuje zajímavé nezávislé zpravodajství o evropské politice.

Naplno se vše rozběhlo až v sobotu ráno. Program zahájila přednáška předsedy spřízněné organizace American Identity Movement Patricka Caseyho s názvem „Woke Capital: An Unholy Alliance“. Patrick v něm rozebíral zajímavý fenomén poslední doby, kdy se největší světové korporace snaží naskočit do progresivistického vlaku i za cenu toho, že tím riskují ztrátu zákazníků. Například firma Gillette a jejich šílené, muže urážející reklamy.

Patrick Casey zde: <https://www.youtube.com/watch?v=5wgu5tk8reY>

Poté se ujal slova starší britsko-americký matematik a publicista John Derbyshire. Ve své přednášce „The Arctic Alliance Revisited“ se zabíral možností určitého kulturního spojení západních zemí se zeměmi východní Asie, zejména s Koreou, Japonskem a Čínou. Derbyshire, který sám má čínskou manželku, je nakloněn této formě „aliance lidí vyššího IQ“...

John Derbyshire zde: <https://www.youtube.com/watch?v=jx0S0AXJJgQ>

Po Derbyshirovi následovala podle mého soudu velice vydařená přednáška francouzského novináře a filosofa Jean-Yvese Le Galloua: „How Europe can prevent the Great Replacement“ (šlo o první jeho přednes v angličtině). Američanům v ní představil rozdělení Evropy podle hustoty zasažení masovou migrací. Zakončil ji pěkným motivačním videem, vyloženě jak z dílny evropských identitářů.

Jean-Yves Le Gallou: <https://www.youtube.com/watch?v=fVE12id-X4Y>

Po obědě promluvil sám vedoucí AmRen Jared Taylor, jeden z lidí, kteří mě velice ovlivnili. Tento vzdělaný, argumentačně zdatný a několika jazyky hovořící pán přednášel na slibně znějící téma „Why are we winning“, přičemž rozebíral nadějně signály (i takové jsou!) z vývoje poslední doby. Zejména vkládá důvěru ve skutečnost, že čím dál tím méně lidí věří médiím hlavního proudu a že pomalu začínají vnímat, jak vlády nepracující v souladu s jejich zájmy.

Jared Taylor: <https://www.youtube.com/watch?v=yKE10Ne89vo>

Po Taylorovi nastoupil John Morgan, který se rozpovídal o Maďarsku, Orbánově neliberální demokracii a vzdoru vůči Bruselu. Téma nám v ČR blízké a dostatečně známé.

John Morgan: <https://www.youtube.com/watch?v=WtENd2f1v1w>

Další na programu byla populární komentátorka Youtube kanálu Red Ice TV Lana Lokteffová. Přednesla humorný, odlehčený projev s názvem „Living in a World Gone Mad“ o tom, jak si lze v každodennosti našeho šíleného světa udržet zdravou mysl. Vyzdvihovala hlavně roli humoru a posledního hitu na 4chanu: Clown World memes.

Lana Lokteffová: <https://www.youtube.com/watch?v=asuDNLk87EY>

Pak se podávala večeře a všichni se vrátili k individuálním rozhovorům, které náhle narušil požární poplach. K úlevě všech to bylo jen spáleným masem v kuchyni, nikoliv dílkem „přátel z Antify“, kteří se vyskytovali v parku. Osobně jsem sice žádného neviděl, ale podle jejich Twitteru se jich tam k protestu sešlo několik desítek. Celý komplex byl naštěstí skvěle chráněn místní jednotkou Park Rangers, kteří všem účastníkům zajistili naprosté bezpečí. Naopak pár *antifas* muselo do nemocnice, protože je kopli koně rangerů...

Antifašisté a jejich demokratická hesla: „Táhněte zpátky do Evropy!“ a „Zopakujte Drážďany!“

Po večeri se konala poslední přednáška toho dne: mladý americký youtuber a místní republikánský politik James Allsup ji nazval „Beyond Trump“ a vyjadřoval v ní jisté zklamání z politiky prezidenta Trumpa, nicméně i tak pobízel k další činnosti za „naši věc“. Mluvil velice energicky a posluchači jeho projev ocenili potleskem ve stoje. Allsup je skvělý řečník a něco z něj ještě bude.

James Allsup: <https://www.youtube.com/watch?v=-E1WHgAVJmc>

Sobotní večer skončil ve vile za jezírkem, kde proběhla nefalšovaná americká home-party, jak je znám z amerických teen komedií typu *Prci prci prcičky*. Nechyběly ani červené kelímky na pivo – ty jsem jim jako správný Čech samozřejmě zkritizoval.

Neděle byla vyhrazena ukončující přednášce spřáteleného právníka Sama Dicksona s názvem „You are under arrest, you’ve had got too much to think“. Dickson hovořil o současné režimní propagandě a o absurditách, jimž máme věřit: ostatně kdo četl Orwellovo 1984, ví, co je doublethink.

Sam Dickson: <https://www.youtube.com/watch?v=4DOCCuk4WQo>

Při odjezdu jsme už žádné protestující neviděli a tak jsme se do svých domovů rozjeli v klidu a míru. Akci hodnotím na výbornou a pravděpodobně na ni nezapomenu celý život. Je skvělé

být ve společnosti podobně smýšlejících lidí.

Lidí, kteří také zahlédli ono příslovečné světlo v tmách. Celý můj dojem a poučení lze však shrnout jediným slovem. Když jsem se Jareda Taylora zeptal: „Vystudoval jste Yale a Sorbonnu, mluvíte několika jazyky, měl jste před sebou zářnou budoucnost. Co vás přimělo ji zahodit a stát se veřejným vyvrhelem?“, odpověděl bez zaváhání: „Povinnost!“

Psáno pro Délský potápěč.